

ÖZEL BİR SAĞLIK KURULUŞUNDA ÇALIŞAN PERSONELLERİN GEÇİRMİŞ OLDUKLARI İŞ KAZALARININ RETROSPEKTİF OLARAK İNCELENMESİ

Elif ÜNER¹ ORCID:0000-0003-2546-7048
Tuğçe SAYGILI² ORCID:0000-0001-7459-1219
Yeşim BAKRAKAL³ ORCID:0000-0002-9548-6415

¹Öğr. Gör. Dr, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği ABD e-mail: elifuner@mu.edu.tr

²Sağlık Yönetimi Yüksek Lisans Mezunu, Üsküdar Üniversitesi, e-mail: tugcessaygili@gmail.com

³A Sınıfı İş Sağlığı ve Güvenliği Uzmanı, Bir OSGB, e-mail: ysmbyrkl@hotmail.com

***Bu çalışma, 4. Uluslararası İş Güvenliği ve Çalışan Sağlığı Kongresinde sözel bildiri olarak sunulmuştur.*

Geliş Tarihi/Received
07.02.2021

Kabul Tarihi/Accepted
10.12.2022

Yayın Tarihi/Published
31.12.2022

Correspondence: Elif ÜNER, Öğr. Gör. Dr, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği ABD e-mail: elifuner@mu.edu.tr

ÖZET

Çalışma ortamı; ekonomik, kültürel ve sosyal hayatının merkezini oluşturmaktadır. İnsanlık tarihinin başlangıcından bu yana, iş hayatı ve çalışma ortamından kaynaklanan tehlikeler tüm ülkelerin çalışanları için önemli bir konu haline gelmiştir. Ancak çalışma ortamı, insan sağlığı açısından tehlike ve riskler içermekte, çeşitli iş kazalarına zemin hazırlamaktadır. Hastane ortamında çalışan tüm sağlık personelleri, birçok tehlike ve risk ile karşı karşıya kalmaktadır. Retrospektif olarak hazırlanan bu çalışmanın amacı, özel bir sağlık kuruluşunda çalışan personelin geçirmiş oldukları iş kazalarının incelenmesidir. Araştırmanın verilerini, Ocak 2015- Aralık 2018 tarihleri arasında özel bir sağlık kuruluşunda çalışan personelin geçirmiş oldukları iş kazaları, iş sağlığı ve güvenliği birimi tarafından doldurulmuş iş kazası formundaki kayıtlı veriler oluşturmaktadır. Elde edilen veriler sonucunda; iş kazalarının asıl nedeni yoğunluğa ve yorgunluğa bağlı dikkatsizlik olarak saptanmıştır. Personelin deneyim yılı arttıkça iş kazası geçirme sayılarında azalma gözlemlenmiştir. Yıllara göre kıyaslama yapıldığında ise; iş kazası geçiren personel sayısında artma dikkat çekmiştir. Bunun sebebi yapılan bildirimlerde hassasiyetin artması ve kayıt sistemlerinin güçlendirilmesi düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: İş Kazası, Özel Sağlık Kuruluşu, Retrospektif, Sağlık Personeli

RETROSPECTIVE INVESTIGATION OF WORK ACCIDENTS OF STAFF WORKING IN A PRIVATE HEALTH ORGANIZATION

ABSTRACT

Working environment; It constitutes the center of its economic, cultural and social life. Since the beginning of human history, dangers arising from business life and working environment have become an important issue for employees of all countries. However, the working environment contains dangers and risks in terms of human health and prepares the ground for various occupational accidents. All healthcare professionals working in a hospital environment are faced with many dangers and risks. The aim of this retrospective study is to examine the occupational accidents of the personnel working in a private health institution. The data of the study consists of the occupational accidents experienced by the personnel working in a private health institution between January 2015 and December 2018, and the recorded data in the occupational accident form filled in by the occupational health and safety unit. As a result of the data obtained; The main cause of work accidents has been determined as carelessness due to intensity and fatigue. As the years of experience of the staff increase, a decrease has been observed in the number of occupational accidents. When compared according to years; The increase in the number of personnel who had work accidents drew attention. The reason for this is thought to increase the sensitivity in the notifications and to strengthen the recording systems.

Keywords: Work Accident, Private Health Organization, Retrospective, Health Personnel

GİRİŞ

İnsan yaşamı boyunca iş hayatı; ekonomik, kültürel ve sosyal hayatının merkezini oluşturmaktadır. İnsanlık tarihinin başlangıcından bu yana, iş hayatı ve çalışma ortamından kaynaklanan tehlikeler tüm ülkelerin çalışanları için önemli bir konu haline gelmiştir. Yetişkin bireyler, günlük yaşamının ortalama dörtte üçünü çalışarak geçirmektedir. Ancak çalışma ortamı, insan sağlığı açısından tehlike ve riskler içermekte, çeşitli iş kazalarına zemin hazırlamaktadır. [1][2]

6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği kanununda iş kazası, “İşyerinde veya işin yürütümü nedeniyle meydana gelen, ölüme sebebiyet veren veya vücut bütünlüğünü ruhen ya da bedenengelli hâle getiren olay” olarak tanımlanmaktadır. [3] 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası’na göre iş kazası, “Sigortalının işyerinde bulunduğu sırada işveren tarafından yürütülmekte olan iş nedeniyle sigortalı kendi adına ve hesabına bağımsız çalışıyorsa yürütmekte olduğu iş nedeniyle; bir işverene bağlı olarak çalışan sigortalının, görevli olarak işyeri dışında başka bir yere gönderilmesi nedeniyle asıl işini yapmaksızın geçen zamanlarda emziren kadın sigortalının, iş mevzuatı gereğince çocuğuna süt vermek için ayrılan zamanlarda; sigortalıların, işverence sağlanan bir taşıtla işin yapıldığı yere gidiş geliş

sırasında, meydana gelen ve sigortalıyı hemen veya sonradan bedenen ya da ruhen özüre uğratan olaydır". [4]

İş yerlerinin profesyonel bir şekilde çalışması için; az tehlikeli, tehlikeli ve çok tehlikeli olarak sınıflara ayrılmıştır. İş sağlığı ve güvenliği mevzuatında, sağlık kurumlarında verilen hizmetlerin özel eğitim gerektiren yataklı hastane kısmında insan sağlığı çalışmaları yapılmasından dolayı bu hizmet kuruluşları çok tehlikeli sınıfta yer almaktadır. [5] Sağlık kurumlarından biri olan hastaneler, sağlık hizmetlerinin sunulduğu yerler olmalarıyla birlikte birçok personel için işyeridir. Dünya Sağlık Örgütü tarafından sağlık personeli; doktor, hemşire, ebe, sağlık memuru, sağlık teknisyeni, biyolog, eczacı, temizlik görevlisi, tıbbi sekreter vb. şekilde gruplandırılmaktadır. [6]

Hastane ortamında görev yapan tüm sağlık personeli birçok tehlike ve risk ile karşı karşıya kalmaktadır. Örneğin; sık yaşanan iğne batmaları, kas iskelet hasarları, kesici-delici alet yaralanmaları, radyasyona maruziyet şeklinde sıralanabilmektedir. [7] Tablo 1'de sağlık personelinin risk altında olduğu çalışma koşulları özetlenmiştir.[8] Bu koşullar sağlık personelinin motivasyon ve performansındaki verimliliği etkilemesinin yanında, iş kazalarının sayısında da artış olmasına sebebiyet vermektedir. [9]

İş Sağlığı ve Güvenliği kapsamında risk taşıyan çalışma koşullarına gereken önemi göstermeyen ve buna bağlı olarak sık sık iş kazası yaşayan kurum çalışanlarının, kendini güvende hissetmemesi sebebiyle işi yapmaktan kaçınma ve işten ayrılma oranlarının gün geçtikçe yükselmesi dikkat çekmektedir. Bu süreçte kurum, çalışanlarının göstermiş olduğu bu tarz tutumlardan dolayı tecrübeli iş gücü kaybına uğramakta ve maddi yönden önemli kayıplara uğramaktadır. İş bırakma olanağı bulunmayan çalışanlarda ise iş veriminde azalmalar gözlemlenmektedir. Yaşanan bu süreç sebebiyle telafisi mümkün olmayan can ve mal kayıpları ile karşılaşmaktadır. [10][11] Kurumların almış olduğu önlemler neticesinde iş kazaları ve meslek hastalıklarını sifira indirmek mümkün ve gerçekçi olmayacaktır. Fakat en aza indirmek mümkündür. Bunun için iş kazası ve meslek hastalıklarının nedenlerinin tespit edilip, bu nedenlere göre tedbirlerin alınması ve çalışanlara gerekli eğitimin verilmesi gibi iş sağlığı ve güvenliğinin temel gereklerinin yerine getirilmesi hedeflenmektedir. [12] Hastane yönetimlerinin de gerek bünyesinde çalıştırdığı gerekse alt işveren aracılığı ile kurumunda görev yapan personeli iş sağlığı ve güvenliği kapsamında değerlendirerek, gereken önlemleri alması büyük önem arz etmektedir. [13] İş Sağlığı ve Güvenliği Kanununun 14. maddesine göre işveren gerçekleşen iş kaza ve meslek hastalıklarını kayıt altına almakla ve iş kazasından

sonraki 3 iş günü içinde Sosyal Güvenlik Kurumuna bildirmekle yükümlüdür. İş kaza ve meslek hastalıkları verileri ve kaza nedenlerinin kayıt altına alınması önlemlerin ve risk değerlendirme çalışmalarında yardımcı olmaktadır. [14] İş kazası geçiren sigortalı sayısı 2017 yılında 359.653 kişi, 2018 yılında bu sayı 430.985 kişiye ulaşmıştır. Geçici iş görememezlik iş günü sayısına bakıldığında ise 2017 yılında 3.996.873 gün, 2018 yılında 2.488.001 gün olarak belirlenmiştir. [15]

Bu doğrultuda yapılan bu çalışma, 2015-2018 yılları arasında özel bir sağlık kuruluşunda görev yapan personelin geçirmiş oldukları iş kazalarının retrospektif olarak incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırmanın Tipi

Bu araştırma, hastanelerde gerçekleşen iş kazaları neticesinde iş kazası/ meslek hastalığı bildirim formu kapsamında kayıt altına alınan sosyo-demografik özellikler, kazanın oluş saati, nedeni vb. olguların değerlendirmesi amacı ile yapılmış retrospektif-tanımlayıcı bir çalışmadır.

Araştırmanın Evren ve Örnekleme

Araştırma, İstanbul'da yer alan özel bir sağlık kuruluşunda çalışan sağlık personelinin kaza geçiren toplam 134 personelin verilerinden oluşmaktadır.

Verileri Toplama Aracı ve Değerlendirilmesi

Veriler 2015-2018 yılında iş kazası geçiren personelin bilgilerini içermektedir. Sağlık çalışanlarının demografik özellikleri ve iş kazasının oluşum saati, nedeni vb. maddelerin analizi için SPSS 25.0 paket programında için Tanımlayıcı İstatistik analizleri kullanılarak yüzdeler ve ortalama vb. veriler elde edilmiştir.

Araştırmanın Sınırlılığı

Araştırmanın yalnızca İstanbul ilinde yer alan özel bir sağlık kuruluşunun 6 yerleşkesinde çalışan sağlık personelinin iş kazası geçiren 134 personeli kapsamı araştırmanın sınırlılığıdır.

Araştırmanın Etik Yönü

Araştırma öncesi hastanenin bağlı olduğu yönetimden çalışma için kurum izni ve Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu Başkanlığı biriminden ‘Etik Kurul İzni’ alınmıştır (Tarih:30.01.2019/ Sayı:10840098-604.01.01-E.3731/ Karar No: 136).

BULGULAR

Araştırmaya, 2015-2018 yılları arasında iş kazası geçiren 134 sağlık personeli dahil edilmiştir. Hastaların %25,4’ü erkek, %74,6’sı kadındır. Personelin medeni durumu incelendiğinde; %51,5’i bekar, %48,5’i ise evli olduğu saptanmıştır. Eğitim durumları incelendiğinde ise büyük çoğunluğu %47,8 ile Ön lisans mezunları, %25,4’i lise ve %26,9’si lisans bölümü mezunları oluşturmaktadır. Personelin %24,6’sı doktor, %23,1’i hemşire, %15,7’si ATT ve Tekniker’ den oluşmaktadır. Buldukları hastanede çalışma yılına göre gruplama yapıldığında %24,6’ü 1 yılı dolmamış, %28,4’sı 1 yıldır, %19,4’i 2 yıldır, %14,2’i 3 yıldır kurumda çalışan personeldir. Personelin yaşları 19 ile 61 arasında değişmekte olup, yaş ortalaması 33’tür (Tablo 2).

Kaza geçiren çalışanlar arasında yaş aralığına baktığımızda %45,5 oranla en fazla 19-29 yaş grubundaki kişilerin kaza geçirdiği tespit edilmiştir. 134 kişinin %16,4’ü 2015 yılında, %18,7’si 2016 yılında, %31,3’ü 2017 yılında, %3,6’sı 2018 yılında iş kazası geçirmiştir (Tablo 3). Kaza saatlerini inceleyecek olursak kaza geçiren personelin %85,1’i sabah 08:00-09:00 arası iş başı yapmıştır ve kaza geçirdikleri saatler incelendiğinde %41’i sabah 08:00-12:59 arası, %44,8’i ise 13:00-17:59 arası kaza geçirmiştir (Tablo 3).

İş kazalarında verilerin analizi sonucunda en yüksek oran %52,2’si iğne batması, %17,9’u kesik olarak elde edilmiştir (Tablo 4). Bu kazaların oluşum ortamına baktığımızda %70,9’u dikkatsizlik sebebiyle meydana geldiği tespit edilmiştir (Tablo 5).

TARTIŞMA

Yapılan bu çalışma doğrultusunda demografik özellikler incelendiğinde kadın popülasyonun %74,6 olduğu görülmektedir. Uçak (2009) sağlık personelinin maruz kaldığı iş kazalarını incelediği çalışmasında kadın oranını %70,4 olarak tespit edilmiştir. [16] Bu araştırma bulgusu literatür ile paralellik göstermiştir. Bu bulgu, son yıllarda kadın istihdamında yaşanan artış ve sağlık sektörünün kadınlar tarafından tercih edilen bir çalışma ortamı olması bu oranın artışına neden olduğunu düşündürmüştür. [17]

Eğitim durumları incelendiğinde büyük çoğunluğu %47,8 ile ön lisans mezunlarının oluşturduğu belirlenmiştir. Diğer araştırmalar incelendiğinde, Tüzüner ve Özasan (2011) çalışmasında en fazla eğitim oranını %26,7 ön lisans mezunu, Cebeci (2013) ise %43,4 ön lisans mezunu olarak saptamıştır. [18][19] Bu araştırma sonucunda elde edilen eğitim bulgusu ile literatüre destek sağlamıştır.

İş kazası ve meslek hastalıkları ile ilgili SGK istatistikleri 2018 yılı verilerinde kurumda 1 yılını doldurmamış iş kazası geçiren sigortalı sayısı %29 olarak belirlenmiştir. [20] Bu çalışmada aynı sonuç vurgulamaktadır. Yapılan araştırmaların büyük bir kısmı tecrübesiz işçiler arasında iş kazası sıklığının deneyimlilere göre daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Kurumunda çalışma süresi arttıkça iş kazası geçiren personelin sayısı azalmaktadır. [12][16]. Bu araştırmanın bulguları literatürü destekler niteliktedir.

Yapılan bu çalışmada personelin iş başı saati olarak en yoğunlaştığı saat dilimi 08:00-09:00 arası olarak tespit edilmiştir. İş kazası saatleri incelendiğinde 13:00-18:00 arası kaza geçirme oranlarının 08:00-13:00 arası kaza geçirme oranına nazaran daha yüksek olduğu ve iş çıkışı saatlerine doğru kazaların yoğunlaştığı görülmüştür. Ancak literatür taramalarında iş kazalarının en yoğun meydana geldiği saat aralığı ise; 11:00 ile 11:59 olarak kayıtlara geçmiştir. [21] Farklı bir çalışmada ise, kazaların gün içi dağılımlarının sabah saatlerinde (en çok 08:00-10:00) ve öğleden hemen sonra ise saatleri arasında (en sık 14:00-16:00) görüldüğü bildirilmiştir. İş kazalarının bilhassa erken çalışma saatlerinde daha çok olmasının nedeninin, işçilerde işe dikkatini yoğunlaştırmadan ve ortama uyum sağlamadan işe başlamasından kaynaklandığı düşünülmektedir. [22] Bu çalışma sonucunda elde edilen veri ile literatürde iş kaza saatleri konusunda farklı bir bakış açısı oluşturulmasında yol gösterici niteliktedir.

İş kazası nedenleri incelendiğinde %52,2'lik bir dilime sahip olan iğne batması olayı yer almaktadır. Dikmen ve ark. (2014) çalışmasında en büyük oran %37,5 ile iğne batmasıdır. [23] Uçak (2009)'un çalışmasında ise kaza oranlarının en yükseği %50,9 oranında iğne batması olarak tespit edilmiştir. [16] İş kazalarının kök nedeni olarak büyük bir oran %70,9 ile dikkatsizlik saptanmıştır. İnci ve Ark. (2016)'nın çalışmasında da dikkatsizlik önemli bir iş kazası nedeni olarak belirtilmiştir. [24]

SONUÇ

Bu araştırmada sağlık personelin geçirmiş oldukları iş kazalarının ana sebebi yoğunluğa ve yorgunluğa bağlı dikkatsizlik olarak belirlenmiştir. Dikkatsizlik bir neden olduğu gibi bazı durumların sonucu da olabilmektedir. Hastane yönetiminin ve personelin, dikkatsizliğinin altında yatan nedenlere odaklanması gerekmektedir.

Personelin deneyim yılı arttıkça iş kazası geçirme sayılarında azalma gözlemlenmiştir. Yıllara göre kıyaslama yapıldığında; iş kazası geçiren personel sayısında artma dikkat çekmiştir. Bunun sebebi olarak yapılan bildirimlerde hassasiyetin artması ve kayıt sistemlerinin güçlendirilmesi düşünülmektedir. Yaşanan kazaların önlenmesine yönelik önemli girişimlerin başında denetim olanaklarının 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu çerçevesinde güçlendirilmesi gelmektedir. Bir diğer önemli girişim ise hizmet içi eğitimlerdir. Uygulanan hizmet içi eğitim programlarının gözden geçirilip, sorunların önlenmesine yönelik kapsamlı eğitim programları hazırlanmalı ve uygulanmalıdır.

KAYNAKÇA

- 1- Meydanlıoğlu, A. Sağlık çalışanlarının sağlığı ve güvenliği. Balıkesir Sağlık Bilimleri Dergisi, 2013;2(3):192-199.
- 2- Esin, MN. Dünyada ve Türkiye’de iş sağlığı hemşireliği. Türkiye Klinikleri J Public Health Nurs-Special Topics, 2016;2(2):1-7.
- 3- 6331 Sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu. ET:20.03.2020
[Http://Www.Mevzuat.Gov.Tr/Mevzuatmetin/1.5.6331.Pdf](http://Www.Mevzuat.Gov.Tr/Mevzuatmetin/1.5.6331.Pdf)
- 4- 5510 Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu. ET:21.03.2020
<https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.5510.pdf>
- 5- Solmaz, M. Solmaz, T. Hastanelerde iş sağlığı ve güvenliği. Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 2017;6(3):147-156.
- 6- Günüşen, NP. Üstün, B. A RCT of coping and support groups to reduce burnout among nurses. International Nursing Review, 2010;57:485- 492.
- 7- Kılıkış, İ. Demir, S. İşverenin iş sağlığı ve güvenliği eğitimi verme yükümlülüğü üzerine bir inceleme. Çalışma İlişkileri Dergisi, 2012;3(1):23-47.
- 8- Guzik, A. Essentials for occupational health nursing. A john wiley & sons, inc., publication. Workers And Workplaces, 2013;35-49.
- 9- Salman, E. Karahan, CZ. Sağlık çalışanlarında enfeksiyon riskleri ve korunma II: solunum yoluyla bulaşan enfeksiyonlar. Ankara Üniversitesi TIP Fakültesi Mecmuası,

2014;67(3):83-86.

- 10- Amponsah-Tawiah, K. Ntow, MAO. Mensah, J. Occupational health and safety management and turnover intention in the ghanaiian mining sector. Safety And Health At Work, 2016;7(1):12-17.
- 11- Öztürk, H. Babacan, E. Özdaş Anahar, E. Hastanede çalışan sağlık personelinin iş güvenliği. Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 2012;1(4):252- 268.
- 12- Cerev, G. Yıldırım, S. Çalışanların kişisel özelliklerinin iş kazası ve meslek hastalıklarına etkisi üzerine bir inceleme. Fırat Üniversitesi İİBF Uluslararası İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, 2018;2(1):53-72.
- 13- Strasser, PB. Occupational and environmental health nursing: the foundations of quality practice. Workplace Health & Safety, 2012;60(4):151–157.
- 14- Arslan, S. İş sağlığı ve güvenliği kanunu’na göre işverenin genel yükümlülükleri. Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi, 2014; 20(1): 767-808.
- 15- Tekin, B. SGK, 2019 yılı iş kazası ve meslek hastalıkları istatistikleri. ET:11.04.2020 http://www.isigmeclisi.org/site_icerik/2020/10ekim/bedri_tekin.pdf
- 16- Uçak, A. Sağlık personelinin maruz kaldığı iş kazaları ve geri bildirimlerinin değerlendirilmesi. Afyonkarahisar Kocatepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, 2019;42.
- 17- Kadın İstihdam Oranı. ET:25.04.2020 <https://www.verikaynagi.com/grafik/kadin-istihdam-oran>
- 18- Tüzüner, VL. Özaslan, BÖ. Hastanelerde iş sağlığı ve güvenliği uygulamalarının değerlendirilmesine yönelik bir araştırma. İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi, 2011;40(11):138-154.
- 19- Cebeci, H. Hastanelerde iş kazaları ve çalışan güvenliği: Karabük şehir merkezi örneği. Uluslararası İşletme ve Yönetim Dergisi, 2013;1(1):62-82.
- 20- SGK İş Kazası ve Meslek Hastalıkları İstatistikleri 2018 ET: 24.03.2020 http://www.sgk.gov.tr/wps/portal/sgk/tr/kurumsal/istatistik/sgk_istatistik_yilliklari
- 21- Öçal, M. Çiçek, Ö. Türkiye ve Avrupa Birliği’nde iş kazası verilerinin karşılaştırmalı analizi. Hak İş Uluslararası Emek ve Toplum Dergisi, 2017;6(16):617-637.
- 22- Dağlı, B. Serinken, M. Acil servise başvuran iş kazalarına bağlı yaralanmalar. The Journal Of Academic Emergency Medicine, 2012;11:67-170.
- 23- Dikmen, A. Medeni, V. Uslu, İ. Aycan, S. Ankara’da bir üniversite hastanesinde çalışan sağlık personelinin geçirdiğini ifade ettiği iş kazalarının değerlendirilmesi. Türk Tabipleri

Birliği Mesleki Sağlık ve Güvenlik Dergisi, 2014;14(53):22-29.

24- İnci, Eİ. Bilişli, Y. Hizay, D. İş kazalarına maruz kalan sağlık çalışanlarının bildirimlerinin değerlendirilmesi: Üniversite hastanesi örneği. Sağlık Akademisyenler Dergisi, 2016;3(3):83-88.

TABLolar

Tablo 1: Sağlık Personelinin Risk Altında Olduğu Çalışma Koşulları

Biyolojik	Kimyasal	Fiziksel
AIDS (HIV) Hepatit B (HBV) Hepatit C (HCV) Tüberküloz Rubella Cytomegalovirüs Diğer bulaşıcı hastalıklar	Anestezik maddeler Farmasötik maddeler Sitotoksik ilaçlar Sterilize edici maddeler Civa Lateks	Aydınlatma Isı Titreşim-vibrasyon Gürültü Radyasyon
Ergonomik	Psiko- Sosyal	
Bireysel farklılıklara uygun olmayan çalışma ortamı Hasta taşıma, Postür bozukluğuna bağlı Bel-sırt ağrıları Uzun süre ayakta kalmaya bağlı varisler	İlaç-alkol-madde bağımlılığı Stres Vardiya Sistemi Aşırı-uzun çalışma Tükenmişlik Meslek doyumu	

Tablo 2: Çalışanlarının Demografik Özellikleri		
Cinsiyet	n	%
Erkek	34	25,4
Kadın	100	74,6
Toplam	134	100
Medeni durum	N	%
Bekar	69	51,5
Evli	65	48,5
Toplam	134	100
Eğitim durumu	N	%
Lise	34	25,4
Önlisans	64	47,8
Lisans	36	26,9
Toplam	134	100
Meslek grubu	N	%
ATT ve Tekniker	21	15,7
Diğer Pers.	20	14,9
Doktor	33	24,6
Hasta Danışmanı	12	9,0
Hemşire	31	23,1
Yardımcı Sağlık Personeli	17	12,7
Toplam	134	100
Kurumda çalışılan yıl	N	%
1 Yılda Az	33	24,6
1 Yıl	38	28,4
2 Yıl	26	19,4
3 Yıl	19	14,2

4 Yıl	9	6,7
5 Yıl	6	4,5
8 Yıl	2	1,5
13 Yıl	1	0,7
Toplam	134	100

Tablo 3: İş Kazası Verileri

Kaza geçirenlerin yaş aralığı	n	%
19-29	61	45,5
30-40	47	35
41-58	24	17,7
60 ve Üstü	2	1,4
Toplam	134	100
Yıllara göre kaza sayısı	n	%
2015	22	16,4
2016	25	18,7
2017	42	31,3
2018	45	33,6
Toplam	134	100
İş başı saatine göre kaza sayısı	n	%
07:00-07:59 saatleri arası iş başı yapanlar	6	4,5
08:00-09:00 saatleri arası iş başı yapanlar	114	85,1
09:01 ve sonrası saatleri arası iş başı yapanlar	14	10,4
Toplam	134	100
Kaza saati	n	%
08:00-12:59	55	41,0
13:00-17:59	60	44,8
18:00 ve diğer	19	14,2
Toplam	134	100,0

Tablo 4: İş Kazasının Nedeni	n	%
Burkulma	4	3,0
Çarpma	1	0,7
Düşme	7	5,2
El/Ayak Çatlama	3	2,2
Ezilme	3	2,2
İğne Batması	70	52,2
İncinme	2	1,5
Kan Sıçraması	8	6,0
Kavga	1	0,7
Kesik	24	17,9
Parça Batması	2	1,5
Sıkışma	2	1,5
Sıyrık	2	1,5
Yanık	5	3,7
Toplam	134	100,0

Tablo 5: İş Kazasının Kök Nedeni	n	%
Bakım ve Kontrollerin Yapılmaması	1	0,7
Bir Nesnenin Kesmesi	8	6,0
Dikkatsizlik	95	70,9
Dikkatsizlik, Hızlı Çalışma	1	0,7
Güvensiz Hatalı Çalışma	5	3,7
Hareketli Nesneye Çarpma	1	0,7
Hasta Kaynaklı	6	4,5
İş Sağlığı ve Güvenliği Kurallarına Uymama	2	1,5
Kaygan Zemin	4	3,0
